

Ideje van a meglátogatásnak

alapige: Lk 4:31-44

részletek a 2004. december 31-i igehirdetésből

Jézus Sátán általi sikertelen megkísértése után „tanító körútra” indult Galileában, tanított a zsinagógákban. A zsinagóga zsidó imaház, vallásos közösségi központ. Többé-kevésbé megfeleltethető a mi imaházainknak, missziós bázisainknak.

Az Igéből megtudjuk, hogy Jézus előszeregettel látogat el hívó közösségekbe. Régen testileg, ma pedig lelkileg. Ha valahol van egy istentiszteleti, gyülekezeti közösség, oda Urunk biztosan betér. Erre még külön ígéretet is adott: „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Mt 18:20) Ez azt is jelenti, hogy Jézus védelmét, gondoskodását, felügyeletét élvezzi, és nyújtja. Ahol Ő jelen van, és hallgatnak szavára, ahol hajlandók tanítására figyelni; ott isteni védelem van.

Jézus a zsinagógákban Igét olvasott, magyarázott, tanított, ami nem tetszett mindenkinek. Ez odáig fajult, hogy Názáretben egyenesen haragra gerjedtek ellene, és meg akarták ölni. Ő nem „show műsort” adott. Nem kegyes mázzal leöntött szórakozást, önmegvalósítást biztosított a zsinagóga közösségének. Nem hallgatósága minden áron való tetszését kereste, hanem a rábízott isteni üzenetet adta át, Isten igazságát tanította. Jézus szavának hatalma van ma közöttünk is. Ő egy gyalgó igehirdető, bibliakör vezető, bizonyágtevő által is tud szólni. Képes feloldani a gonosz

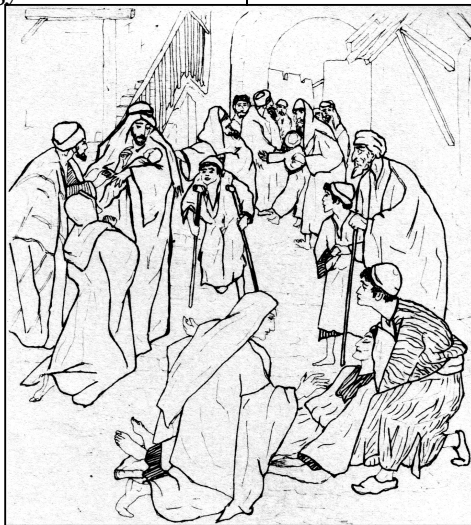
megkötöttségeket. Aki ez elől elzárkózik, maga látja kárát.

Vajon hogyan került egy megszállott ember a zsinagógai gyülekezetbe? Hiszen a zsidók a zavarodott elméjüket tisztátalanak tartották, és kizárták az istentiszteleti közösségből. Valószínű, hogy ezen az emberen nem látszott megszállottsága. Talán otthoni magányában dühöngött korábban,

vagy Jézus előtt tört ki először? Mert amikor az Úr Jézus beszél az emberhez, akkor mindig magához akarja vonni hallgatóit. És erre biztosan előjön az addig rejtőzködő gonosz lélek. – Ma is hangozhatnak olyan „igehirdetések, biztonyságtételek”, amelyek egyáltalán nem zavarják meg az emberi szívben lakozó gonosz lelket. De ha egy igehirdetés, igehirdető Jézus nevében és hatalmával szólal meg, az ellen a gonosz elemi erővel tiltakozik.

Mert az Úr igényt tart a teljes emberre: lelkünkre, testünkre, szívünkre, elménkre, gondolatainkra, cselekedeteinkre, kapcsolatainkra, szórakozásainkra, pihenésünkre, stb... Hogyan reagálhatunk az ilyen isteni megkeresésre:

1. Felháborodottan, dühösen: Mit nem beszél ez az igehirdető! Hol él! Söprögeszen a saját portáján! Kihaszználja, hogy a szószékre nem illik visszaszólni!
2. Rafináltan: Biztosan nem jól értelmezi az Igét a prédikátor testvér, hiszen máshol ennek az ellenkezőjét olvashatjuk. Amit ő mond, az csak egy kegyességi irányzat, sőt elhajlás, nem kell olyan komolyan venni. Más gyülekezetben/felekezetben nem így tanítják ám.

3. Vagy örömmel: Milyen jó, hogy Jézus törődik velem, Neki fontos vagyok, Ő irányt mutat életemnek, kapcsolataimnak! Halleluja!

Jézus meghívásra Péter házába ment. Isten kegyelme a közösségi istentiszteletről, tanítási alkalomról eljutott egy magánháza, otthonba. Istenünk ezt a kegyelmi utat nagyon gyakran használja, és használna még többet is, ha mi, gyülekezetbe járók engedelmesebbek lennénk. Mi sokkal jobb helyzetben vagyunk, mint Jézus kortársai voltak. Hiszen abban az időben Jézus az emberi test korlátai között tartózkodott a földön. Péter volt olyan bátor, olyan helyzetű, hogy az Urat személyesen ismerte, és meghívhatta házába. Mi pedig már a pártfogó, vigasztaló Szentlélek korszakában élünk, amikor Isten Szentleke által van közöttünk. S a Lélek számára nem léteznek testi, időbeli, térbeli korlátok. Ez pedig azt jelenti, hogy a Lélek által személy szerint külön-külön mindenkivel ott lehet az Úr; ha ezt a lehetőséget kihasználjuk, vagyis haza hívjuk Őt. Lehet, hogy nálunk nem az anyós beteg, hanem a testvér, a házastárs, a gyermek, vagy egyéb hozzánk közel álló személy. Lehet, hogy nem a testi láz gyötri, hanem a lelke beteg: depressziós, vagy megkötözi a világ szeretete, a pénz szerelme, vállalkozása vagy egyéb munkája rabja; esetleg éppen munkanélkülisége terheli meg, vagy testi szenvedélyek, indulatok tartják hatalmukban. Viszont felemelő tudni, hogy Jézus minden nyomorúságba kész elmenni. Nem mondja, hogy „nem megyek hozzátok, nem akarok zavarni, van nektek elég bajotok magatokban is!” Sőt, ha bajban lévő ember valakit meghív magához, félő, hogy még kérni is fog valami segítséget vendégétől, erre pedig igazán nincs szükség. Az Urat körülményeink nem riasztják vissza, hívjuk és kérjük bátran, ha eddig nem tettük volna!

Jézus szombaton tanított a zsinagógában, de szombatnapon nem szabad dolgozni. Tilos cipekedni, ebből következően hordágyat vinni is, tehát napnyugtáig lehetetlen a gyógyítás. Igaz ez így nincs benne Isten törvényében, de működött a vallásos megszokás, élt az Írás szellemétől idegen

hagyomány, és távol tartott, elzárt rászorulókat Jézustól egy egész délután időtartamára. Ez volt Kapernaumban a hagyományokhoz ragaszkodás eredménye. Nekünk vajon milyen vallásos hagyományaink, Biblián kívüli kegyes szokásaink vannak, amik Isten és közénk állnak? Milyen szép, kegyes, szívet melengető régi gyakorlataink vannak, melyekhez kétségbeesetten ragaszkodunk, mert milyen építők voltak 50-60 évvel ezelőtt. Csak éppen mára meghaladta ezeket az idő. Mérlegeljünk: milyen megcsontosodott szokásokat, igeresztlen hagyományokat ne vigyünk tovább a jövőre?

A járóképtelen betegeket Kapernaumban odavitték Jézushoz. Mit tegyünk mi, József utcai keresztyének? Mert vannak ám a hitetlenségtől, közönytől, büntől, evilág szellemétől, vagy éppen népegyházi vallásos hagyományoktól anynyira megkötözött felebarátaink, akik nem képesek „saját lábukon” Jézushoz menni. Ők lélekben bénák, magatehetetlenek. Nekünk kell őket Jézus elé vinni imádságainkban.

Amikor Jézus elé kerültek a kapernaumi betegek, Ő mindegyikre külön-külön rátette kezét, úgy gyógyított. Ő így lép oda a Lélek által ma is személyesen mindenkihez. Nem csinál tömegjelenetet, felhajtást, hisztériát, az Tőle és Isten Szentlelkétől idegen. Más módszerrel dolgozik: szelíden megszólít minden egyes embert, és személyes kapcsolatot létesít vele. Aki ezt a kapcsolatfelvételi lehetőséget elmulasztja, az úgy járhat, mint a lakatlan helyre Őt követő sokaság: elkésik.

Mert nem ismerték fel meglátogatásuk idejét (lásd Lk 19:44), Jézus elutasította őket: az Ő ideje itt lejárt, a többi városba is mennie kell hirdetni az Isten országának evangéliumát. Helyesen járt el Jézus, nem volt kegyetlen a rászorulókkal szemben? A Szentírás adja meg a viselkedését helyeslő választ: „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt... Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak.” (Préd 3:1,6) Félelme-

tesen hangzik, hogy eljön az elvettetés ideje is. De Isten kegyelmével, jóakarásával nem lehet visszaélni, félvállról venni. Veszélyes dolog az, amikor Isten megkeres, amikor az Ő szelíd szava szól hozzánk, és mi nem törődünk vele. Vagy éppen felfogjuk, megjegyezzük, csak éppen „borítékoljuk” szavát, és elébe helyezzük hagyományainkat, szokásainkat, terveinket, elképzeléseinket. Talán megsűrjük, átértelmezzük saját elképzeléseink szerint az isteni üzenetet. Vágyainkat, kívánságainkat halljuk bele. Ezt a bűnt elkövetheti egyén, de közösség is. Mennyei Atyánk adjon Tőle való bölcsességet ennek elkerülésére! Gyülekezetünk jövőjére gondolva is nagyon fontos, hogy az Ő akarata szerint cselekedjünk, és ne kerüljön az isteni szándék elé bármilyen jóra törekvő emberi elképzelés, terv, ötlet.

Tartóztatták volna Jézust a kapernaumiak, hiszen még olyan sok volt a beteg közöttük. De a rendelt idő lejárt. Ez az idő volt Kapernaumra szánva, és eltelt, Jézus továbbment máshova hirdetni az örömhírt. Boldog ember, aki a rendelt időben találkozik az Úrral! Az bajaiból ki-gyógyulva, tanítványaként követheti.

Kérjük mennyei Atyánk kegyelmét, hogy felismerjük és kihasználjuk meglátogatásunk idejét! Mert az Úr Jézus Krisztus helyettünk a Golgotára ment, és életét áldozta értünk. Kész a kegyelem, kínálja meghatározott időben, időszakban; és az ember személyes tragédiája, ha ez az ajándék Jézusnál marad. – Mert mi nem figyelünk rá, mást csinálunk, mást tartunk fontosnak. Aztán megkésve nyúlnánk utána, de lehet, hogy Isten akkor már visszavonta. Hogy ez ne történjen meg, naponta tudakozódjuk Isten akaratát a Szentírásból, és imádság, könyörgés által. Isten meghallott, felismert akaratát kezdjük végrehajtani még azon a napon, abban az órában, és ehhez kérjük az Ő segítő kegyelmét imádságban. Így kialakul a Jézusnak engedelmeskedő, erőteljes keresztyén élet, melyet Ő vezet, amelynek Ő az Ura. Mennyei Atyánk adjon ilyen üdvösséget munkáló, hűséges hívő életet mindannyiunknak!

MEZEI GÉZA

Majd én megmutatom...

Katona voltam. Munkácsra vonultam be. Abban az időben az újoncok csak kiképzés után – ez egy-két hónap volt – hagyhatták el a laktanyát kilépővel.

Történt, hogy a tizedes úr összeszedett ötünket, és már az első hét szombatján kivitt a városba. Mintegy másfél kilométer hosszú volt az út. Addig szótlanul haladtunk. A városban egyszer csak megállt a tizedes úr, és azt mondta:

– Na, ide bemegyünk!

Felnéztem az előttünk lévő házra, és megláttam, hogy ki van írva: „kocsma”. Erre azt mondtam:

– Én ide be nem megyek!

Mire ő:

– Hogyhogy? Hát ezért hoztalak ki benneteket!

Válaszoltam:

– Nekem ezt eddig nem mondta. Ha tudom, nem jöttem volna ki.

Látta hajthatatlanságomat, könyörgőre váltva mondta:

– Mit csináljak most veled? El nem engedhetlek egyedül, hiszen még tisztelni sem tudsz!

Felvilágosítottam, hogy tudok tisztelni, és magamra vigyázni. Erre elengedett, de kikötötte, hogy este tízre okvetlen érjek be a laktanyába. Majd otthagytak, és bementek a kocsmába. Én azonnal átmentem az út túlsó oldalára, ott folytattam utamat. Hát szinte azonnal be kellett bizonyítani, hogy tudok tisztelni. Kb. tíz lépésenként jött velem szembe egy-egy katonatiszt, szorosán ölelve kedvesét, barátnőjét. (Azt később tudtam csak meg, hogy a tiszti korzóra tévedtem, ahová közkatonának véletlenül sem volt szabad menni.) Meguntam az állandó tisztelgést, így befordultam az első keresztutcába. Tovább menve egyszer csak énekhangot hallottam egy épületből. A mi

gyülekezeti énekeink hangzottak, ezért eldöntöttem, hogy oda bemegyek. Mint kiderült, ez volt a munkácsi baptista imaház. Mire beértem, már elhalt az énekhang, heves beszélgetés folyt. A sötétből hirtelen a villanyfénybe lépve csak azt láttam, hogy valami katonatiszt heveskedik a jelenlévőkkel. Mindjárt leültem a legközelebbi padra, és leborultam imádkozni. Imám a megszokott ima volt, nem kértem különös segítséget Istenemtől. Belépésem pillanatában azonnal megszűnt minden beszéd, mindenki rám, a belépőre nézett, és halotti csendben várták, hogy imámat befejezzem. Én rövid imám végeztével, még leborulva úgy okoskodtam: „Ha ez a tisztecske háborgatni merésze az én testvéreimet, akkor én – bár tisztelettudóan, hogy felségsértést ne kövessék el – de megleckéztetem őt, és megvédem az atyafiakat.” Felálltam és közeledtem a tiszttal. Rendfokozatáról felismertem, hogy zászlós az illető. De mielőtt megszólalhattam volna, ő szólalt meg, és a következőket mondta:

– Na testvérek, éppen most beszélgettünk arról, hogy ki legyen az énekkarunk vezetője, és Isten most egy karmestert küldött hozzánk. Sallay testvér a nyíregyházi ének és zenekar karmestere, bízzák meg őt ezzel a feladattal!

Ezután hozzám lépett, átölelt, megcsókolt. Én akkor ismertem fel benne barátomat, akivel a debreceni ifjúsági konferencián barátkoztunk össze. Igaz, akkor még mindketten civilek voltunk.

Itt is majdnem úrrá lett rajtam a „majd én megmutatom!” – Pedig ha az Ige tanácsára figyelek: „*Mikor pedig fogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggódalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem a mi adatik néktek abban az órában, azt szóljátok; mert nem ti vagytok, a kik szólótok, hanem a Szent Lélek.*” (Mk 13:11); akkor nem kellett volna imádságot mímelve gondolkodnom, mivel szereljem le támadónak vélt atyámfiait.

A befejezés nem tartozik már szorosan a témához, de érdekes. Én, ahogyan a tizedes úr megkért (nem parancsolt), időben visszamentem a laktanyába. A szolgálatos ór-

szem nem kérte a kilépőmet. Bajba kerültem volna ha kéri, mert nekem ilyen nem volt. Valószínűleg „öreg katonának” nézett. Már éjfél tájban, álmomból zajra ébredtem. Újonc társaim érkeztek haza, de már csak hárman. Az történt, hogy a kocsmában megittasodtak, összeszólalkoztak más alakulat katonáival, akik közül valaki egyik társamat hasba szúrta. Őt a mentők kórházba szállították. A tizedes úr a parancsnoktól azt a büntetést kapta, hogy – kimenője helyett – a három újonc társamat két héten át minden este menetöltöztetben, katonaládájukkal az ölükben, vezényelve békaügetésben fel és le az emeletre vezető lépcsőn. Kemény büntetés volt ez! Megszúrt társunk is hetekig feküdt a kórházban. Irigyeltek engem, mert ellent mertem mondani a tizedes úr kocsmába invitálásának. A tizedes úrnak is nagy büntetés volt két héten át kimenő helyett ugráltatni ivócimboráit.

SALLAY LAJOS

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

Bozsogi Jánosné	Erdei Béláné
Ganda Pálné	Groska Erzsébet
Hetzke József	Kántor Imréné
Kárpáti Tivadarné	Liptai Sándorné
Nagy Sándorné	Pap László és neje
Papp Sándor és neje	Rumbold Gyula
Sallay Lajos	Sebők Györgyné
Selymes Gyuláné	Szabó Lajosné
Szabó Mária	Szalai Mihályné
Szebeni Gyula és neje	Tóth Imréné
Vecseri József	Vodiczky Mária

„Nyisd meg szemünket Uram, hogy megláthassunk Téged testvéreinkben. Nyisd meg fülünket Uram, hogy meghallhassuk hívását a szenvedőnek.” TERÉZ ANYA

Mire figyelj oda, mielőtt elhagynád gyülekezedet?

Úgy döntöttél, hogy elhagyod jelenlegi gyülekezedet. Mindenekelőtt felhívom a figyelmedet arra a tényre, hogy az új helyen biztosan nem fogsz tudni kikerülni egy régi ismerőst: önmagadat!

Ez van mostani közösségedben: A pásztor, a vének érdektelenek. A hívők túlságosan passzívak, elvilágiasodtak. A problémák csak szaporodnak, és nem oldja meg senki. Stb... Hidd el, nem te vagy az első keresztyén, akit ezek a gondolatok foglalkoztatnak. Az elkeseredés és frusztráció arra készíthetnek, hogy elhagyd gyülekezedet egy jobb megtalálásának reményében. De a végleges szakítás előtt mérlegeld a következőket!

ad 1) Gondoltál már arra, hogy ezáltal maga a Krisztus Teste sérül meg? Ha egy hívő nem jó okok miatt megy el, az olyan mintha amputálnának egy végtagot. Az ott maradókat elszomorítja és lélekben megsebzí, ha valaki felbontja a közösséget, hiszen mindannyian a Krisztus-test tagjai vagyunk. Talán örömet okoz, hogy elmenetelleddel végre „megmutathatod egyeseknek” (...mit is?); de vigyázz, ezzel veszélyes területre tévedsz! Egymás kárára tenni, örendezni mások gyengeségén, bűnein, soha nem Isten tetszése szerinti viselkedés (Zsolt 1:1-2, 2 Pt 3:3).

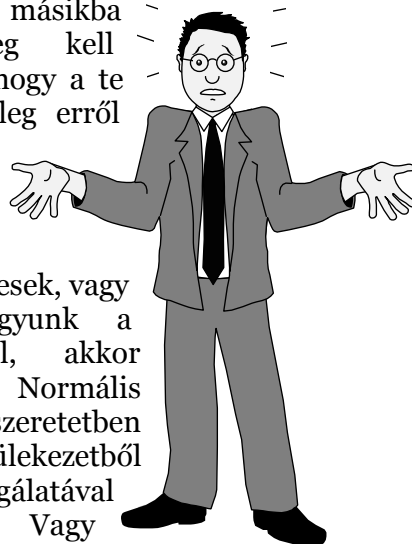
ad 2) Ha családod vagy, hogyan fogja családod ezt a lépést átvészelni? Nem tehetsz úgy, mintha egyedül lennél. Gyermekeid figyelnek téged, és jobban ismernek, mint gondolnád. Házastársad és a gyermekaid hogyan tudnának beilleszkedni egy új gyülekezetbe? Feltétlenül szükséges, hogy ilyen nehézségeknek tedd ki őket? A fiatalok gyakran kötnek barátságokat a gyülekezetben, melyek biztonságot jelentenek számukra a kamaszkor változó éveitől. Amikor a világ örömet magához vonzaná őket, s kínálna nekik hamis kapcsolatokat, nem engedhetjük meg, hogy a gyülekezeti háttérközösségük veszélybe kerüljön.

ad 3) „Márpedig az Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket,

ahogyan akarta.” (1 Kor 12:18) Elhagyandó gyülekezedet többé nem építed. Lehet, hogy pontosan a te befolyásodat, ajándékidat, talentumaidat akarja Isten felhasználni gyülekezedben. Talán éppen te vagy az, aki világosan látja azokat a területeket, ahol változtatni kell. De a dolgok nem változnak meg egyik napról a másikra. Lehet, hogy eddigi szolgálatod olyan módon segítette Isten helyi népét, amely most még nem vált nyilvánvalóvá mindenki előtt.

ad 4) Az Úr valóban így vezet? Persze voltak, vannak rá példák, hogy az Úr övéit valamilyen okból egyik gyülekezetből a másikba vezeti. De meg kell győződnöd arról, hogy a te esetében is tényleg erről van-e szó? – Az Ő vezetésére nem jellemző, hogyha szomorúak, tehetetlenek, mérgesek, vagy elégedetlenek vagyunk a hívő közösséggel, akkor hagyjuk el azt. Normális dolog, ha valaki szeretetben távozik egy gyülekezetből azért, hogy szolgálatával máshol segítsen. Vagy például lakóhelyet változtat, és régi gyülekezetével a rendszeres, személyes kapcsolattartás megoldhatatlanná válik. Meglehetősen más a „felállás”, ha valaki azért megy el, mert már csak a visszasságokat, hibákat, gyengeségeket látja. Kérdés, hogy merre indulsz el? Ha az Ő vezetés nélkül lépsz, az abban a gyülekezetben is problémát okozhat, ahová betérni készülsz. Bizonyosodj meg róla még egyszer, hogy Isten vezet-e ezen az úton?

ad 5) Nem lehet, hogy a gyülekezet elhagyására vonatkozó szándékod saját szellemi-lelki állapotod következménye? A 73. Zsoltárban Ászáf egy olyan tapasztalatról beszél, mely számunkra sem ismeretlen: elbizonytalanodott. Úgy tűnt, hogy a bűnösök bővelkednek, míg az istenfélők szenvednek. De kétségbeesése közepette is tudta, ha panaszkodni, zúgolódni kezdene, azal másokat is csak elbizonytalanítana. Így

várta Isten válaszát, és végül megértette: „De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az Urat tartom oltalmamnak...” (Zsolt 73:28) Vannak időszakok az ember életében, amikor a legjobb csendben, imádkozva várni, ami nem azonos a tehetetlenkedéssel! Az indulatos lépés olyan következményekkel járhat, amelyekre előre nem számíthatsz, biztosan nem is akarsz. Fontold meg, hogy ezért is jó várni, mielőtt elhagynád a gyülekezetet.

ad 6) Belegondoltál már abba, hogy több bátorító, mint elszomorító dolog van az életünkben? Az evangélium még mindig „Istennek ereje”, és az embereknek szükségük van arra, hogy meghallják. Az evangélium megélésében és terjesztésében neked is feladatod van. A gyülekezeteknek olyan Istennek átadott életű, szolgáló férfiakra és nőkre van szüksége, akikre a kellemes és a kudarcokkal teli időkben egyaránt lehet számítani. Mikor lehet feladni a küzdelmet, és sértődötten elfordulni? – Ennek megtételére sehol nincs igei biztatás. Emlékezz a korinthusi gyülekezetre, mennyi gond, probléma volt ott is. Ugyanakkor Pál apostol soha nem bíztatott senkit sem arra, hogy hagyja el a gyülekezetet. Szeretettel és eltökéltséggel, hűségesen tanácsolta őket, hogy az előttük levő útra figyeljenek. Legyél te is ilyen!

Összefoglalva: Alkalmanként előfordul, hogy Isten egyik gyülekezetből a másikba vezeti gyermekeit. És lehetnek olyan helyzetek is, amelyek emberileg reménytelenek, megoldhatatlanok. De ezek ritkábbak, mint gondolnád. Ne engedd eluralkodni magadban a kritizálás szellemét. Hagyd abba az elégedetlenkedést. Inkább a jó cselekedetekre fordítsd energiáidat. A gyülekezetnek ne csak látogatója, hanem aktív munkása is legyél. Építs kapcsolatokat. Bátorítsd, támogasd a véneket és a pásztort. Barátkozz a fiatalokkal. Látogasd meg az időseket, betegeket. Segíts a szükségben lévőknek. Tanulmányozd, zárd szívedbe, váltsd valóra életedben Isten Igéjét. Járulj hozzá a gyülekezet egységéhez, egészségéhez, és meg tapasztalhatod, hogy meg fog változni – veled együtt!

KÖZREADTA: A SZERKESZTŐSÉG

Könyv és CD ajánlás

Füle Lajos: Ünnepeink versekben

Az ünnepi alkalmakra témák szerint vannak összeállítva a versek.

Egy rövid négysoros a kötetből:

Intés is

*Az Ige újra szól,
S az intés is vele:
ne csak reméljük azt,
mit hinnünk is kellene.*

Keresztút Kiadó, 187 oldal, 1200 Ft.

Ignace Lepp: A barátság pszichológiája

A barátság, mint léthordozó, nélküle magányos lenne az ember. A barátság jellegét, társkapcsolatokat, életmentő szerepét, formáló erejét, s a rá leselkedő veszélyeket írja le a szerző.

Agapé Kiadó
HTNÉ

Biblia téka CD-rom

Számítógépet használó testvéreknek ajánlom a kiadványt, saját jó tapasztalatom alapján. Tartalmaz 13 bibliafordítást, ebből 7 magyar nyelvű. Továbbá 4 komplett bibliamagyarázatot, 3 lexikont, Kálvin János több művét, és a református énekeskönyv teljes hanganyagát, kottáit.

Nagyon hasznos bibliatanulmányozáshoz, szolgálatokra felkészüléshez, bibliai ismereteink bővítésére.

Kiadja az Arcanum Adatbázis Kft. Ára 5500-6000 Ft között változik, kapható a keresztyén könyvesboltokban.

Csendes csodák

– Szaniszló Tibor emlékére –

Dupla CD, amely Tibor bácsi hívő versmondásait tartalmazza. Részlet a borítón található ajánlásból: „Mindenki úgy ismerte, mint aki hittel, meggyőződéssel tett bizonyosságot versmondásával. örülök, hogy ezzel a kiadvánnyal emlékezhetünk rá. b. e.”

Ára: 1500 Ft, megrendelhető Szaniszló Eszter testvérnőnél.

M. G.

József utcaiak a Vajdaságban

Emberi megbízás alapján cselekedni kettős feladatot jelent. A gyülekezet képviselőiben tenni valamit, még nagyobb felelősség. Jézus nevében szólni, az Ő egyetértésével szolgálni a legnagyobb számon kért méltóság.

Mindezekre vállalkozott egy kis csapat gyülekezetünkben, amikor január 22-én a

Vajdaság felé vette az irányt. Két gépkocsi, nyolc lelkes szolgáló, 120 bibliaolvasó vezérfonal, 6 Biblia és néhány további ajándék – valamint 200 000 Ft-ot meghaladó adomány (ebből a Bibliák és 40 000 Ft gyülekezetünk adománya) kelt útra szombat délelőtt Isten védelme alatt. Ez utóbbit a biztonságos utazásban, a zökkenőmentes határátlépésben, a természet felhős fényjáték-csodájában, a végig békés és egységes szolgálatkésztségben és a fogadó testvérek szeretetében tapasztaltuk.

A védelem mellett azt is láthattuk, miként munkálkodik Isten ma a Délvidéken.

A mozgássérültek számára létesített bécstopolyai baptista Bethesda szeretetotthon Szerbia szerte kuriózumnak számít. Az evangéliumi gyülekezetet korábban alig látott Bács-Kossuthfalva új baptista imaháza nemcsak létezik és szép, de a pacséri testvérek alkotó és szolgáló lelkesedéséről tanúskodik, sőt meg is telik rendszeresen. A pacséri imaház is megújult a közelmúltban. A gyülekezet jóval nagyobb hatású, mint amire létszámából gondolni lehetne. Kishegyesen is újonnan formálódik egy növekvő közösség, Nyúl Zoltán testvér 6 gyermekes családja mellett fáradhatatlannak látszik a szolgálatban.

A két nap során a résztvevőknek alkalma volt többször is személyes bizonysgot ten-

ni. Meglepett és nagy örömmel töltött el, hogy mennyire friss, élő és aktuális megta-pasztalásokról számolt be mindenki. Emellett Dobnérné Erika szépen szóló brácsája, Nyári Erika és Kovács Roland versei, Dobner Péter, Nyári Tamás és Magyar Attila igei szolgálatai, Mészégető Gábor harmónium- és orgonajátéka, valamint a Roland által vezetett kettősnégyes énekei építették a közösséget.

Úgy találtuk, ahogy előzőleg is reméltük: áldást nyertünk azzal, hogy áldássá lehettünk. Köszönjük a gyülekezet küldését, támogatását és imádságát. Istenünk méltó a hálára!

KÁNTOR TAMÁS

Arany Alkony

December 20-án a törökbálinti Arany Alkony Idősek Otthonában az intézet központi karácsonyi ünnepét tartotta. Az ünnep szeretettől áradó hangulatát Szilágyiné Mátyus Elvira vezetésével a Baptista Egyház Központi Harangzenekarának harang és fúvós játéka, valamint az elhangzó szolgálatok biztosították. Az otthon lakói részéről Piroska néni és Nehéz Rózsika néni mondott költeményeket, majd a faluban lakó Egervári Csanád, Vörös Zsuzsi, és ifj. Sipos Gyula szavallatával igazán családiassá vált az együttlét.

Az ünnepi igehirdetést Kiss Emil testvér végezte a Lukács 2:1-20 alapján. Szolgálata alatt átélhettük az örök szeretetnek szívünket betöltő gazdagságát, melytől bizony örömtől csillogtak a szemek.

HUSZTA TIBOR

Antoine de Saint-Exupéry imája

*Uram, nem csodákért
és látomásokért fohászkodom
csak erőt kérek a hétköznapiakhoz.
Taníts meg a kis lépések művészetére!
Tégy leleményessé és ötletessé,
hogy a napok sokféleségében
és forgatagában idejében rögzítsem
a számomra fontos felismeréseket
és tapasztalatokat!*

*Segíts engem a helyes időbeosztásban!
Ajándékozz biztos érzéket
a dolgok fontossági sorrendjében,
elsőrangú, vagy másodrangú
fontosságának megítéléséhez!
Erőt kérek a fegyelmezettséghez
és mértéktartáshoz,
hogy ne csak átfussak az életen,
de értelmesen osszam be napjaimat,
észleljem a váratlan örömöket
és magaslatokat!*

*Órizz meg attól a naiv hittől,
hogy az életben mindennek simán kell mennie!
Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel,
hogy a nehézségek, kudarcok,
sikertelenségek, visszaesések,
az élet magától adódó ráadásai,
amelyek révén növekedünk és érlelődünk!
Küldd el hozzám kellő pillanatban azt,
akinek van elegendő bátorsága
és szeretete az igazság kimondásához!*

*Az igazságot az ember
nem magának mondja meg,
azt mások mondják meg nekünk.
Tudom, hogy sok probléma
éppen úgy oldódik meg,
hogy nem teszünk semmit.
Kérlek segíts, hogy tudjak várni!*

*Te tudod, hogy milyen nagy
szükségünk van a bátorságra.
Add, hogy az élet legszebb,
legnehezebb, legkockázatosabb
és legtörékenyebb ajándékára
méltók lehessünk!*

*Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz,
hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen
– szavakkal vagy szavak nélkül –
egy kis jószágot közvetíthessek!
Órizz meg az élet elszalasztásának félelmétől!
Ne azt add nekem, amit kívánok,
hanem azt, amire szükségem van!
taníts meg a kis lépések művészetére!*

KÖZREADTA: JÓZSA JÁNOSNÉ

Kedves Olvasóink!
Következő lapzartánk **február 23. szerdán** lesz.

A tudósok és Isten

Egy napon kiváló tudósokból, politikusokból, üzletemberekből álló nemzetközi „team” úgy dönt, mivel az emberiség már nagyon messzire jutott a fejlődésben, többé nincs szüksége Istenre. Delegációt küldenek az Úrhoz, melynek vezetője így szól:

– Uram, arra a következtetésre jutottunk, hogy a jövőben nincs szükségünk rád. Magunktól is számtalan csodálatos dologra képesek vagyunk. Teljesen a kezünkbe tudjuk venni sorsunk alakítását. Ott a fejlett tudományunk, technikánk, és már nem csak klónozni, hanem hozzád hasonlóan a porból teremteni is tudunk embert.

Isten csak a fejét csóválja. Mire a tudós:
– Azonnal bemutatom. – Majd lehajol, és felemel egy marék port.
– Hohó, állj csak meg egy pillanatra! – kiált rá Isten. – Menj szépen haza, és használd a saját porotokat!

Februári programelőzetes

- 6. vasárnap 16⁰⁰:** Vácott a Baptista Világszövetség Vasárnapja. Bár sokan elmennek, nálunk is lesz összejövetel 17⁰⁰ órakor!
- 8. kedd 18⁰⁰:** Vezetőségi tanácskozás.
- 13. vasárnap 16⁰⁰:** Törekvők órája. A délutáni istentisztelet után gyülekezeti óra.
- 19. szombat:** Filmklub.
- 20. vasárnap 16⁰⁰:** Törekvők órája.
- 27. vasárnap:** Délelőtti úrvacsora, majd törekvők órája.

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest VIII. József u. 12.

www.baptista.hu/jozsefutca

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórak: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.